

сз общо рѣшеніе отсѣчи папа отъ соборна-та цѣрква, и го прокле и за дрѹгы-те новосты, и за приложеніе-то въ символ-атъ, кое-то е противно на опредѣленіа-та на вселенскы-те собори.

Назначи, че Латини-те дѹматъ, защо мѣстоза-стѹпници-те папины, проклели Кирѹларіа и послѣдователи-те мѹ предъ клир-атъ, народ-атъ и самодержец-атъъ и Кирѹларій проклелъ папа отъ своя стѹрна.

Глава 89.

За ересь-тѹ Виренгаріевѹ.

Въ тѹмъ времена, нѣкой діаконъ отъ Авдеганска-та цѣрква, градъ въ Францѹ, именованъ Веренгарій, человекъкъ искѹсанъ въ фїлософїѹ-тѹ, а най-паче въ Дїалекетикѹ-тѹ, учеше за божественно-то причащеніе, че хлѣб-атъ и вїно-то сѹ само знаци и печати на тѣло-то и кръвь-та Хрїстова, а не че си изгѹбѹватъ естество-то, и сѹ притваратъ въ сѹщество-то на тѣло-то и кръвь-та Хрїстова. Тѹмъ мыслаше, побѹждаемъ какво-то казѹватъ отъ слова-та Теодоритовы, кой-то говори „видимы-те знаци почети Хрїстосъ сз наименованіе-то на тѣло-то и кръвь-та си, не промѣнаѹщи естество-то имъ, но благодать прилагаѹщи на естество-то имъ.“ Той Веренгарій начна да сѣе ученіе-то си поавно на хїлладо и педесеть и третьо лѣто. И въ собор-атъ, който стана въ Римъ и Уркелъ, усѹдися Догмат-атъ мѹ, а въ Тѹрѹнскій-атъ вѣше и той сам-